

Ομιλεί ο γέρον Σωφρόνιος Σαχάρωφ στά Ελληνικά , σέ ηλικία 96 ετών ! Ι. Μ. Τιμίου

[ος Αγιορείτης-'Εσσεξ \(Σαχάρωφ\) / Άγιοι - Πατέρες -](#)

Ομιλεί ο ίδιος ο γερων Σωφρόνιος Σαχάρωφ

στά Ελληνικά όταν ήταν 96 ετών , ένα χρόνο δηλαδή πριν από τήν κοίμησή του ! Πρόκειται για μία επίσκεψη του καθηγουμένου τής Ιεράς Μονής Βατοπαιδίου – γέροντος Εφραίμ , στήν Ι. Μ. Τιμίου Προδρόμου στό Έσσεξ .

Ο βίος τού γέροντος Σωφρονίου

Ο Γέροντας Σωφρόνιος Σαχάρωφ (22 Σεπτεμβρίου 1896 – 11 Ιουλίου 1993) ήταν Ρώσος Ορθόδοξος Ιερομόναχος που ξεκίνησε τη μοναχική του ζωή στο Άγιο Όρος, στη Ρωσική Μονή του Αγίου Παντελεήμονος και θεωρείται ως ένας από τους χαρισματικότερους μοναχούς του 20ου αιώνα.

Γεννήθηκε στη Μόσχα και ήταν μέλος 9μελούς οικογένειας. Το λαϊκό όνομά του ήταν Σέργιος, ενώ έδειχνε από μικρός πώς είχε ιδιαίτερη θεολογική κλίση. Στην αρχή ασχολήθηκε με την ζωγραφική, τον Βουδισμό και τον Ινδουισμό. **Όταν απογοητεύτηκε από τη φιλοσοφία των Ανατολικών θρησκειών**, στράφηκε προς τήν Ορθόδοξη Εκκλησία Του Χριστού , τήν μοναδική Εκκλησία πού διατηρεί ανόθευτη τήν πίστη τών πρώτων 8 μ.Χ. αιώνων . Σε ηλικία 25 ετών μετακινήθηκε στη Γαλλία, προσπαθώντας να βρει εργασία ως ζωγράφος . Στη Γαλλία κατάφερε να γίνει δεκτός στους καλλιτεχνικούς κύκλους, όμως τελικά στράφηκε προς το

χριστιανισμό με περισσότερο ζήλο αφού **ούτε αυτό τον γέμιζε** όπως ο ίδιος αργότερα ομολόγησε* και έτσι στράφηκε σε ηλικία 29 ετών , περίπου στη θεολογία, εισαγόμενος στο Ορθόδοξο Θεολογικό Ινστιτούτο στο Παρίσι. Με το πέρας των σπουδών έλαβε την απόφαση να μονάσει. Έτσι εγκαταστάθηκε στη Ρωσική Μονή του Αγίου Παντελεήμονος στο Άγιο Όρος, το 1925 . Τέσσερα έτη αργότερα γνώρισε τον **Άγιο Σιλουανό τον Αθωνίτη**, ο οποίος έγινε ο πνευματικός καθοδηγητής του . Στη συνέχεια αναχώρησε για τα Καρούλια του Αγίου Όρους το 1938, που ασκήτεψε αυστηρά . Το 1948 έφυγε από το Άγιο Όρος ώστε να χειρουργηθεί στη Γαλλία ενώ εξέδωσε σε βιβλίο τον βίο του Αγίου Σιλουανού, που εν τω μεταξύ εκοιμήθη . Στη συνέχεια εξέδωσε και άλλα βιβλία το «Περί προσευχής», το «Άσκηση και Θεωρία» και «Η ζωή Του ζωή μου». Την ίδια εποχή επισκέφτηκε και τη Μόσχα μετά από πολλά χρόνια και έκτοτε είχε πιο στενούς δεσμούς με την πόλη. Το 1963 εγκατέλειψε το Άγιο Όρος και ίδρυσε μια χριστιανική αδελφότητα, χτίζοντας παράλληλα και ένα μοναστήρι αφιερωμένο στον Άγιο Ιωάννη τον Πρόδρομο στο Έσσεξ , όπου έμεινε μέχρι και την κοίμησή του , το 1993 σε ηλικία 97 ετών.

*«Ήμουν στο Παρίσι, **τα είχα όλα**, ζούσα με τον καλλιτεχνικό κόσμο του Παρισιού και **συμμετείχα σε όλες τις εκδηλώσεις. Όμως τίποτα δεν μου έδινε χαρά και ανακούφιση.** Μετά από κάθε εκδήλωση του καλλιτεχνικού κόσμου, είχα μέσα μου κενό και αγωνία. Ο λογισμός μου, μου έλεγε πως κάτι πρέπει να κάμω, για να φύγω από το αδιέξοδο, που με συνείχε. Όμως δεν έβρισκα λύση. Ένα βράδυ, μετά από μία διασκέδαση, ανέβαινα στο σπίτι μου με σκυμμένο το κεφάλι και αργό βήμα. Έλεγα πως αυτή η ζωή είναι βάνουση, είναι ανιαρή. **Τότε σκέφτηκα να γίνω μοναχός**, όμως πού και πώς δεν είχα ιδέα. Ήμουν Ρώσος εμικρέ-πρόσφυγας στη Γαλλία. Εκεί υπήρχαν πολλοί Ρώσσοι, οι οποίοι ίδρυσαν το Θεολογικό Ινστιτούτο Του Αγίου Σεργίου . Στο Ινστιτούτο του Αγίου Σεργίου, όλοι μιλούσαν για Θεό, αλλά Θεό δεν είδα, ενώ **όταν πήγα στο Άγιο Όρος, κανείς δεν μιλούσε για Θεό και όλα έδειχναν Τόν Θεό».**

Έργα πού μάς άφησε ο γέρων Σωφρόνιος

Ο Άγιος Σιλουανός ο Αθωνίτης, Έσσεξ Αγγλίας 1995 (1η έκδοση 1973).

Η Ζωή Του ζωή μου, Θεσσαλονίκη 1977.

Οψόμεθα τον Θεόν καθώς εστι, Έσσεξ Αγγλίας 1985.

Περί προσευχής, Έσσεξ Αγγλίας 1991.

Περί Πνεύματος και Ζωής, Έσσεξ Αγγλίας 1992.

Άσκησις και θεωρία, Έσσεξ Αγγλίας 1996.

Αγώνας θεογνωσίας, Έσσεξ Αγγλίας 2004.

Γράμματα στη Ρωσία, Έσσεξ Αγγλίας 2009.